

КАЛИН ВЪЛОВ
КОЛКО МЪКА В МЕН СЕ
СЪБРА...

chitanka.info

*Колко мъка в мен се събра.
Колко лица обезумели.
Та от едно сърце, от една душа
спомен ли само остана.*

*Да докосвам плахо едно бледо лице.
Как, когато него го няма?
Останало в мислите, тъй живо до днес.
Но как, когато вече го няма?*

*Вечност не бе, нито безкрайност,
а малка частица живот.
В едно пламъче, плахо догарящо,
в огнище да запламти не могло.*

*А горе толкоз звезди са осеяли
до нея с хиляди човешки съдби.
Като пламъчета, но вечно светещи.
Сбогом, където и да си ти!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.